

στο μικροσκόπιο...

Το τραγούδι της Κασσάνδρας

Του ΣΤΑΘΗ Σ.

Τα πράγματα στο Αιγαίο δεν πάνε καλά - γέρνουν [όπως τα γερμανικά υποβρύχια που θα παραλάβουμε για την υπεράσπισή του], κι αρμενίζουν στραβά οι γιαλοί στις γκρίζες ζώνες ως συνακόλουθο της κρίσης των Υμίων του 1996, αλλά και του μεγαλειώδους τρόπου με τον οποίο ο πρωτοπόρος κ. Σημίτης ανεγνώρισε στη Μαδρίτη θέματα ζωτικού ενδιαφέροντος της Τουρκίας στην Ασπρη Θάλασσα κι οπωσδήποτε θέματα τα οποία τώρα προτείνουν οι Αμερικανοί

(με non paper) και στις δύο πλευρές να τα επανεξετάσουν επανεξετάζοντας τις διεθνείς συνθήκες!...

Μα αυτό ήταν και το πιο τρελό όνειρο της Τουρκίας: η επανεξέταση των διεθνών συνθηκών -ο ασφαλέστερος δρόμος (εκτός από μια νικηφόρα για την ίδια σύρραξη, πόλεμο, ή θερμό επεισόδιο) για την επιβολή της συγκυριαρχίας στο Αρχιπέλαγος.

Προς τούτο η Τουρκία έχει φορτώσει εδώ και χρόνια στο τραπεζομάνηλο που έχει δέσει μπογαλάκι για το τραπέζι των διαπραγματεύσεων, αν αυτό ποτέ στρωθεί, τα πάντα, εκτός ίσως απ'τον Κο-

λοσόο της Ρόδου αν και, στην περίπτωση που στο μεταξύ ο γίγαντας βρεθεί ή αναδυθεί από τη θάλασσα, δεν τη γλυτώνει τη διεκδίκηση ούτε το τουρκικό φακίολι, αν κρίνει κανείς από το καράβι (τριήρην) των... τούρκων... Φωκαέων, που έστειλαν προσφάτως οι ερίφηδες στη Γαλλία -γνωστοί άλλωστε οικιστές της Μασσαλίας (αυτοί οι εμίρηδες, οι απόγονοι του Πυθέα με τ' όνομα)...

Να γελάν' οι ρέγγες;

Φοβάμαι ότι σε λίγο θα (μας) κλαίνει.

Η Τουρκία είναι μία χώρα που ούτε καν την υπογραφή της τηρεί, όπως φαίνεται από τη διαδικασία ένταξής της στην Ένωση (φέρ' ειπείν το κεφάλαιο για τα λιμάνια και Κυπριακά πλοία) αλλά και των διεθνών συμφωνιών που υπογράφει, όπως αυτήν της επαναπροώθησης των παράνομων μεταναστών -συνεπώς τι διαπραγματεύσεις, με ποιον και ποιους στόχους;

Το πράγμα είναι ζόρικο.

Διότι αν εμείς ως γείτονες έχουμε φάει την Τουρκία στη μάπα (με την επιθετικότητά της, τα «τούρκικα παζάρια» κι όλα τα συναφή) οι Ευρωπαίοι τώρα μόλις αρχίζουν να αντιλαμβάνονται τι τους περιμένει.

Όπου να το αντιληφθούν πλήρως, το διάστημα (δεν θα είναι βραχύ και) θα είναι κρίσιμο. Κι όταν οι Ευρωπαίοι θα αρχίσουν να το στρίβουν α λα γαλλικά (όπως ήδη η Γαλλία και έπεται η Γερμανία) προς μίαν ειδική σχέση με τη χώρα του Κεμάλ, τότε πάλι εμείς θα 'χουμε απομείνει μόνοι μας στην «ειδική σχέση» που έχουμε διαμορφώσει μαζί της μετά τη συμφορά στην Κύπρο και την επίσης συμφορά να έχουμε «φίλους και συμμάχους» μόνον τους Αμερικανούς (και τους Βρετανούς).

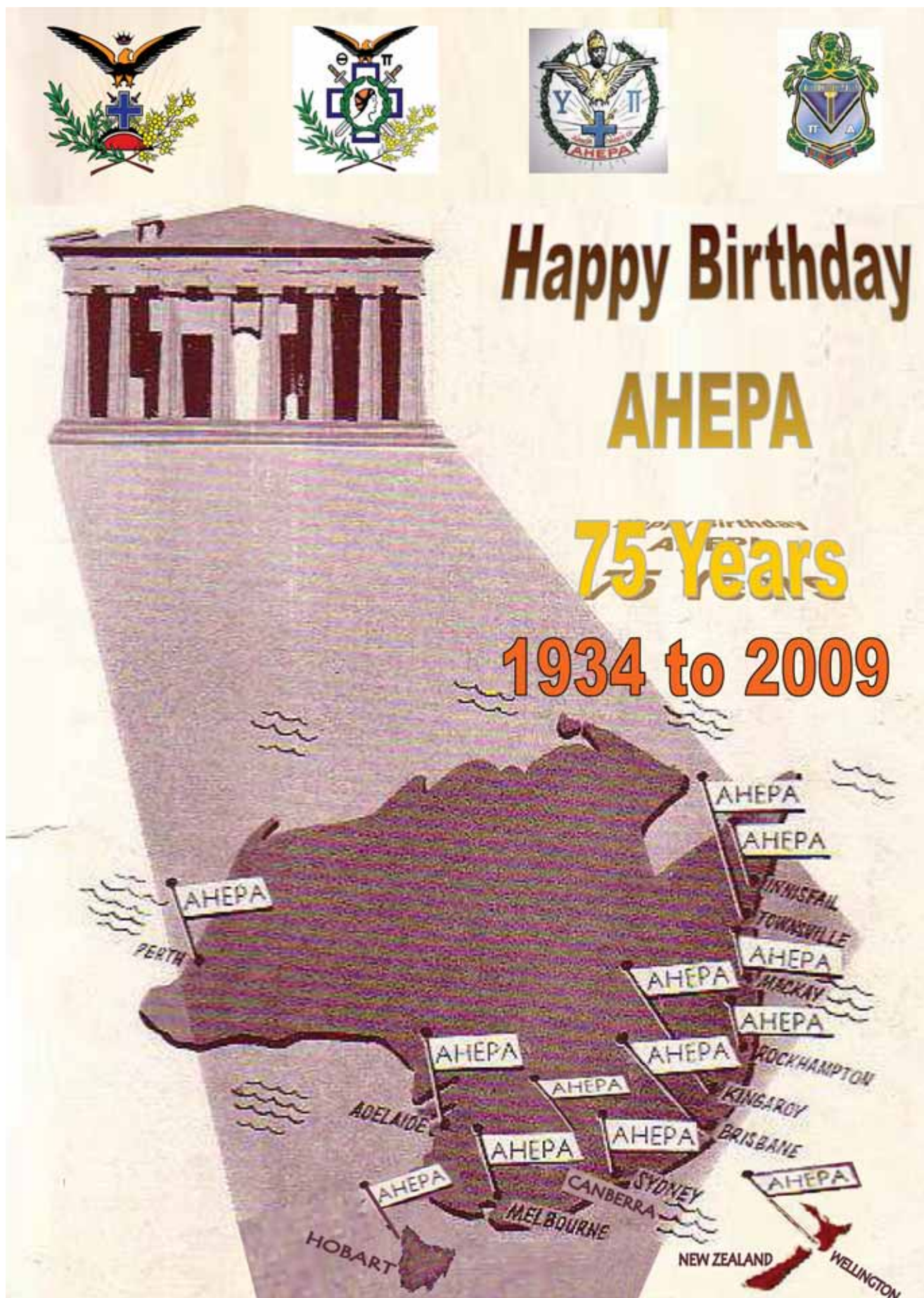
Οι ελπίδες για εξευρωπαϊσμό της Τουρκίας αποδεικνύονται φρούδες. Η χώρα αυτή πάει για τοπική υπερδύναμη νεο-οθωμανικού τύπου. Ηδη διαθέτει το προσωπικό (Ερντογάν - Νταβούτοβλου) για να ασκήσει αυτήν τη στρατηγική και ήδη έχει εδραιώσει το προηγούμενο που χρειάζεται εν σχέσει με όλες τις χώρες της περιοχής γύρω της, από το Ισραήλ ως το Ιράν.

Η χώρα αυτή προσέτι είναι όχι μόνον συνηθισμένη στον πόλεμο (Κουρδιστάν) αλλά κι εθισμένη στην απειλή χρήσης του (casus belli προς την Ελλάδα). Οι πρόσφατες στρατιωτικές επιχειρήσεις της εκτός των συνόρων της, στο Ιράκ, αποδεικνύουν πόσο αυτή η χώρα είναι έτοιμη και πρόθυμη να επιτίθεται.

Ο κατευνασμός προς μίαν τέτοια δύναμη, μόνον καταστροφικός μπορεί να 'ναι, όσον και να αποβεί ολέθριος διότι ούτε τον πόλεμο αποτρέπει ούτε μίαν ήττα δίχως πόλεμο. Μάλιστα σε μίαν εποχή που ο πόλεμος τη ευγενεί φροντίδι της Δύσης έχει επανανομιμοποιηθεί, αυτά τα συστατικά της Τουρκίας καθίστανται θανάσιμα.

Λύσεις υπάρχουν, είναι προφανείς, άκρως αποτελεσματικές, γρήγορες, σάφρονες. Όμως δεν υπάρχει το πολιτικό προσωπικό για να τις εφαρμόσει -τα δύο κυβερνητικά κόμματα το 'χουν ρίξει στις μίζες, τα κουκουλώματα, στην (επικοινωνιακή) διαχείριση της ανεπάρκειάς τους για τα πάντα: από την κατάρτιση ενός κτηματολογίου επιτέλους έως την πάταξη της φοροδιαφυγής.

Με το Μαντζικέρτ πάλι μπροστά μας αντί να έχουμε οργανώσει μια σοφή και σιδερένια άμυνα, υποστηριζόμενη από ένα διεθνές διπλωματικό πλέγμα άκρως αποτελεσματικό, τσαλαβουτάμε στις δημόσιες σχέσεις με τους εταίρους μας, αγοράζουμε όπλα με βάση τις μίζες κι ελπίζουμε στην καλή θέληση των κατά συνθήκην προστατών μας -βάζοντας έτσι την ειρήνη σε κίνδυνο και αφήνοντας το μέλλον της χώρας στα χέρια της Τύχης...

Australasian Hellenic Educational Progressive Association